

POMSTA KRVE.

Obraz z Albanska. — Nakreslil Karel Červenka.

Když Nikola dokonal, vzl Stanku mrtvolu, hodil ji do skalního prohlubně a po té ji kamením a lisem pokryl. Na to hledal zaběhlého soumara a když tohoto pod skalou zabitého nalezl, pustil se přemýšleje o děsném zámuřu k otevi statku.

Doma zamílel vše, říká, že Nikola odešel dnes ráno do Černé Hory pobratim své navštíviti a že se nevrati až za měsíc.

Na zpáteční cestě k domovu zastavil se Stanko ve statku Vidovičovu. Výřídil všem otce svého po zdrav a vzkázání, zdál by mu chtěj starý Vidovič dva statné soumary prodati. Všecko to však byla jen pouhá, chytře vynýšená lež, kterou se chtěl Stanko přesvědčit, zdaž na něj z vypravované udosti nepadá podezření. Pak vypravoval, jako nějakou na cestě mu někým sdělenou novinu, že dva zakuklení Černohorec dívky tohoto ostrova v horách přepadli, a unětě ji chtěli, byli příležitostí Albandi napadeni, příčemž jeden zbojník zabil a druhý zahnán byl.

A proto zničelo všechno podezření, že by byl Stanko původcem onoho nepodařeného loupežného přepadení. Mírná a pokorné chování i dobrosrdečné řeči jeho jez ospravedlnili.

Marině projevil Stanko zvláště upřímnou soustrast nad zlou ji potkavou nehodou. Litoval, co ji když byl zlou spůsobil projeji, že si přál jeji a bratra svého Ivy brzké a šťastné spojení.

Něžná dívka snadno uvěřila slovům prohnaného zlosyna. I také Jefrem nepochyboval o pravdě Stankových slov. Podav mu ruku na smířenou, ujistil jej o své upřímné přízně a vyprovodil jej daleko za otevřený statek.

I doma dovezdil se Stanko přetavařovati, že sebe bystřejší oke nebylo sto proniknouti osnovu hříšných jeho úmyslů. K Iovi choval se neobýčejně laskavě. Hned týž den přistoupil k němu, řekl: "Ty vís, Ivo, že až doposud žádne mezi námi bratrské nebylo lásky. Hádky i nesváry, jimiž jsem já byl vinou, byly přičinou, že jsme se nemilovali. A protož odpušt mi a zapomeň na všecko mnou tobě učiněné bezpráví. Věnuj mi lásku i příťutnost svou, vím, že jsem mnoho na tobě se prohřešil a checi velkou vinu tuo poněkud smazati. Ty vís, že jsem Maru, tu dívku — ráje, vše miloval a dosud miluju; všecku vidím, že dívka těti odádána s celou duší svou a proto vzdávám se všech na ni nadějí, an vín, že i ty ji vrouceně miluješ. Bůh dej, aby s ní byl šťasten po celý život svůj! Abych se mohl těžkých na Maru myšlenek zavítati a v srdeci utlumiti krutý žár, umínil jsem si na delší dobu do Skodry odejít. A otec, jak pevně doufám, vyhoví rád přání mému a dá mně své svolení. Jeliž pravda otče?" tázal se starec. "A na rozloučenou vystrojil slavný kvass, k němuž spanilou Maru s otem a bratrem jejím, pozveš. Při tomto radostném styku přátelském budeme i zasnoubení milenou slavit. To je šťastnými učini a i mne velice oblaží."

Po této snižující vlně řeči obejmul slechtinu Ivo, ztřítilno bratra, a libaje ho pravil, že mu vždy byl nakloněn a jen si přál lásky i náklonnosti jeho ziskatí. Pak prosil otec, aby prosbě Stankově neodporoval a se starým Vidovičem o jejich blaženém zasmoubení promluvil.

Starec nenamítl nicého proti synovým prosbám a těše se z upřímného jejich smíření, řekl Iovi, aby Vidovič, syna i deuru Maru na druhý den k hostině pozval.

Ivo, jsa na vreholi vroucích tuzeb svých, spěchal druhého dne do Svatého Štěpána, aby milenou Maru o brzkém jeho blaženém spojení zpravil. A když i Ljubovičův výřídil milý pozdrav, pozval

vražednické!"

A po té zvednul se, prehala jako šílená odtud.

"Smrt za smrt! Já platím stejný peníz!" — zaburácel náhle Luká Vidovič — jehož byla okrutná smrt jediného syna jeho několik okamžíků smyslu zbabila a chlopiv na stole leží dluhý nůž, vrazil jej až po rukovět vzteklemu Stankovi do zád.

Stanko hrozně zařval a potáceje se kleš k zemi.

Luká Vidovič učiniv zadost odvetnému právu rychle opustil státek.

A teď procitl i Lazo Ljubovič z mlhobý své a první pohled jeho utkví na smrtelně raněném Stankovi, kterýž vrah svého proklínaje, strašlivou bolestí divě pození sebou zmítil.

Ivo stál opadl jako bez života. Prudký otevry předhůzy, proč nechal vrah bratru volně utéci, klidně vyslechnut, odtěl: "Stanko oloupil mne o všecko blaho a stříš pozemské, avšak zádná vina krvavá nesmí svédomí mé třídit."

Po těchto slovech odesel ven.

"Kletba na tě zbabělce!" volal za něm na nejvýs rozlícený otec. "Jsem již starý muž, avšak nám ještě dosti neohroženosti i sily k povinné pomstě. A teď rychle za vrahem mého Stanka! Zkáza celému Vidovičovu pokolení!"

Na to odesel do přístěnku, vzlapsku a jatagan a vrátil se k dokonávajícímu Stankovi, řekl: "Svnu, odejdž k předkům svým na onen svět s útěchou, že smrt tvá strašlivě bude pomstěna. Na to přisahá otec tvůj a přisaze své úplně dostojeti, i kdyby měl bez dědiců zemřít."

Potom kvapně jizbu opustil, spěchal podle příkrého mořského úskalí, chtěje se se starým Lukou Vidovičem, kterýž toutož cestou domů Vidovičovu pokolení." Když ho bylo ihned vyplňeno, a po několika okamžicích rozléhal se v útulné jizbě radostný hovor. Jen Stanko stál opadl kol stolu bavících se hostů, očima dívce koule, a v děsně zamračeném jeho obličeji kmítal se d'ábelský úsměv.

Po chvíli k stolu přistoupil, pravil: "Bud'te mi ze srdeční vitáni přítel drazí! Doufám, že pohostin stvím, jež jsem připravil pro vás s důstatkem spokojeni budete a nemámitce cos, že synové Lazy Ljuboviče nevěří jak se mají starým obyčejem k hostům svým zachovati.

Ale předeším přinese vám libou na stůl pochoutku, jež vám bude neobýčejně chutnat. Jen malé strepení!"

Na to Stanko odběhl a v několika okamžicích vrátil se s velkou, viken dřevěným pokrytom mísou, již před Jefrem na stůl postavil. Po té ho vyzval, aby pokryvku sejmul.

Jefrem ochotně viko nadzvedl — avšak ihned jej opět spustil a firozně vykřiknuv nazpět klesl.

"Nebážíš po jídle již ty vrah bratra mého — Nikola?" — zaječel Stanko, a převrhnut mísu, z níž se děsná hlava po stole kutálela.

Starý Lazo Ljubovič zoufale vykřiknuv upadl z lavice.

"Krev za krev! Řval zuřivý Stanko, a vytříhnut nezupu pistoli, na zbledlém zaměřil Jefremu.

Zahřměl výstřel — světlice naplnila se kouřem —

Jefrem klesl ani neblesknut k zemi... Rozpražený mozek jeho postríkal zed'.

Po ráně nastalo po několik okamžíků mrtvý ticho.

V sochy kamenné proměnili se Ivo, Mara i její otec.

Ale vztok zuřivého vraha nebyl ještě ukončen: divoký jeho pohled pálal se na nešťastném se smrtí zápasícímu Jefremu, a když týž doka, uchopil krvavou Nikolauvou hlavu, a drže ji dívce před očima zasípal: "Nu usměj se předee, roztomilá nevěsto! Neprípravil ti zavřený Stanko rozkošné námluvy?"

"Ó ty pekla vyvrheli!" vzkřiknuv Ivo, prudec vyskočiv a padnouv zlosyna za krk, začal ním lomcovati.

"Svatá Boží rodičko chraň mne před duchem temnosti!" zaupěla Mara. "Pryč, pryč z této peleš-

dechu přiběhl statný jinoch k skalnatému pobřeží. I postřehl na temeni skály kmitnouti se půvabnou dívčí postavu, a po té zmizeli ji v nezmrzlou vodní hlubinu.

"A když blíže přišel a otevřel s břitkou podle mrtvoly Luky Vidoviče spatřil očeli — zarazil se jak bleskem zasáhnut a nemohl dlouhou chvíli slova ze sebe vypravit. Když se myšlenky jeho po děsném spáchanu tu byl zločin, zoufale na otevřeno všechnu pohlednou výčitavě vzkřiknul: "Vrahу nevinnosti, Bůh ti budí milostiv!"

Potom na vreholi skály, s níž se byla milenka jeho do moře uvrhla, spěchav spatřil Maru v objektě děsných, hučecích vln — bez pomocí, ztracenou — — — I on skočil do divoce zuřícího vlnobití — starý Lazo kleš zničen na kolena a hlavu bezdékly obnaživ, zvolal třesoucím hlasem: "Bůh mi budí milostiv!"

* * *

Když bouře utichla a vlny v lesklou ustálily se zreadlinu, našel plavec na upatí skál v písčinu mrtvoly obou milenců a pochovali nešťastníky na nábreží podle možné skály strmě, jež od té doby "Skočie dievojka" se nazývá.

KONEC.

Jak udrží se ženy mladé.

Ženy dnešní doby jsou mladé i když jsou již babičkami. Pouze blázen by mohl přízní žen udržeti se co možná dlouho mladými, kárat. Něco jiného to jest, že se používá všemožných prostředků a i nepřiměřeného odvětu, chce-li se mladost předstírat kteréž není. Zdá se, že rozkvět ženy proti dřívějšku se poněkud oddálil. Platily přece ženy tehdy, kteří tříctítku ještě nepřekročily, za ty, jež mohly oheň lásky a náruživosti vznítit a nyní jsou to ženy, které překročily již tříctítku, ovšem které se dobré držely.

Kdo myslí však, že zvlášť pohodlný způsob života udržuje ženy čerstvě a mladé, ten jest na omyle. Francouzský lékař Dr. de Jossyville shledal, že nejdéle si zachovat si dobu květu, ale musíme si zůstat důslednými v tom ohledu musíme provést, co k tomu jest nutné. A toho jest velmi málo; jsou některá pravidla však, jež vedou k dosahnutí dlouhého a čerstvého žítia.

Dle těchto pravidel nemáme nikdy jistu, když nemáme hladu jídlá máme tak sežívati, aby veškerá látka potravná byla vytázena a dala šáfráve potravy samé dolu projít.

Jídlo musíme věnovat celý čas, nikdy nespěchat, nikdy při tom nedělat něco jiného. Čtení při jídle 1. prosince 1659 zapsal do svých pozorování, že oběžnice Mars se asi otáčí stejně kolem své osy, jako naše země, snášili se hvězdáři vypočítá děšku dne na Martu. Již Cassini o několik let později vypočetl, že den na Martu trvá 24 hodin a 40 minut, novější astronomové shodují se v tom, že den ten trvá okrouhle 24 hodin, 37 minut a 22 vteřin.

Dle Lowellových pozorování je však tato číslice špatná; zjistil,

že nulový poledník Martu prošel

o 12 minut dřívějstí středem obzoru

v dalekohledu, než vlastně měl.

Tento rozdíl mezi výpočtem a pozorováním je dle Lowella příliš veliký, než aby mohlo zde jít o chybou ohledné směru osy Martu.

Lowell proto soudí, že délka dne na Martu dosavadní výpočty nebyla zcela správná.

Také do záhadu kanálů na Martu vrahla pozorování Lowellova obrovským dalekohledem nové

Pain Expeller

odstraní bolest při revmatismu, při lámání v údech, při strženém kříži, při neuralgii v boku a neurálgií. — Rychle odstraní všechnu bolest a stuhlost v kloubech a ve svalech. — Jest to znamenitý prostředek pro vyvraždění, chromost a pohmoždění. — Jest rychlý na vyléčení nastuzení, chřipky a bolavého krku. — Zabraňuje ochrnutí, zápalu plíce a bolestem na prsou. — Vyléčí bolesti a zubů.

4 neb 5 kapek do sklenice vody učiní znamenitý prostředek na vyplachování v ústech.

Na vnitřní užívání (4 kapky do sklenice vody) jest to výtečný lék proti zaledněním kříčem a špatnému trávení.

Ten pravý přichází v balíčkách jak jest zde vyobrazen. **Varujte se před necennými padélky.** 25 a 50 centů láhev u lékárníků.

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington st., NEW YORK.

Nové zprávy o Martu.

Hvězdárna Flagstaffova v Arizoně sestříjila nedávno nový zrcadlový dalekohled s průměrem 100 centimetrů ažto ohromným nástrojem pozoroval americký hvězdář Lowell planetu Marta: výsledky jeho pozorování změnily trochu dosavadní náhledy o této nejzajímavější planetě naší soustavy.

Lowell sdílí s pařížským hvězdářem a spisovatelem Flamariem výsledky svého pozorování a nejen Flamariem, ale i všechni ostatní hvězdáři byli nemálo překvapeni: iž od Huygense, jenž dne 1. prosince 1659 zapsal do svých pozorování, že oběžnice Mars se asi otáčí stejně kolem své osy, jako naše země, snášili se hvězdáři vypočítá děšku dne na Martu. Již Cassini o několik let později vypočetl, že den na Martu trvá 24 hodin a 40 minut, novější astronomové shodují se v tom, že den ten trvá okrouhle 24 hodin, 37 minut a 22 vteřin.

Příroda ve Spojených Státech. Příroda poprvé importována byla do Spojených Států v roce 1882 a sice z Jižní Afriky do Kalifornie. Po té přírodi do této země byly importovány části a před nedávnem přivezeny byly sem pštrosi ze Severní Afriky, z Nubie. Většina pštrosů, nalézajících se v této zemi, pochází z Jižní Afriky. Pštrosi nejsou nyní chováni výhradně v Kalifornii, ale také v jiných státech, ba také v hojném množství v Pensylvanií. Pštrosí farmy nalézají se v Kalifornii, Arizoně, Texasu, Arkansasu, Floridě a Pensylvanií. Je tu asi deset farm, na nichž chová se na každou více jak 100 ptáků, pštrosi farmy má více jak 400 ptáků každá a jedna farma má 2.000 ptáků. V celku je v Spojených Státech pštrosí farmy, které výhradně věnují se chovu pštrosů. Celkem na těchto pštrosích farmách chováno je 5.100 ptáků z kteréhož počtu 5.650 nalézá se v Arizoně.

<h